

Na deželi.

1. Uspavanka.

Tu počij! V prirodi božji sam
in črički v njivi zlatoklasi!
Vse v morju vriska valujočem
klasja. Tu si počij, zaspj
in sanjaj, sanjaj!

Kako se zibljejo ti stebła nad glavó:
ej, zibel mehka: tiho sem in tja. —
Kako tajnostno čmrliji godejo:
od solnca so in od medu pijani,
pa še pijo, poljubljajo za čašo, čašo.
Li umeš teh glasov prirodnih tajno?

Morje valujoče,
sen iz daljnih dalj,
trave zibajoče,
pa bi ne zaspal?
Nihajo cvetovi:
zibel — sem in tja,
dihajo vetrovi:
daleč ni do sna.

2. Spomin je lep.

Odbegli dnevi davnih dni,
naj mislim li, kam ste odšli?
Oblaki nedosežni nad menoj,
li mislim, kam izginejo,
želim li, da se vrnejo,
ko pa izginili so v nič?
Ej, dnevi mojih mladih dni,
nič ni mi žal, da ste odšli.
Kaj naj bi s praznimi željami?
Ostal je le spomin na vas,
kako posuti z roso jutranjo
blesteli ste, kako veseli
ste za obzorjem skrili se,
nikomur še vrnili se. —

3. Ti, mati, in ti, kmetska hiša.

Pokoj in mir! V prijazni sobi sam
in z mano tihi, neugasljivi plam
ljubezni, ki je posvečena tebi, mati,
in hiši, ki je nama dala krov.
Tajnosten mir. Le iz daljave
trepeče komaj slišno pesem:
tam daleč fantje jo nekje pojo.
Z njo družim svojo v večerni tvoj spomin.

Pokoj in mir! V prijazni sobi sam.
Na vasi je že izvenela pesem.
Le ura v stolpu bije tájnostno,
nad vas
spe tiho njen tajinstven glas,
ki kot čuvar nad srečo vaško,
nad globom tvojim tiho plava:
Ti, mati, in ti, kmetska hiša: Zdrava!

Andrej Rapč.